

1116**USTAWA**

z dnia 27 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy o finansach publicznych, ustawy o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów, ustawy o działach administracji rządowej oraz ustawy o służbie cywilnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 98, poz. 1070 i Nr 100, poz. 1082) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zasady kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych,”;

2) art. 28a i art. 28b otrzymują brzmienie:

„Art. 28a. 1. Kierownik jednostki sektora finansów publicznych, zwany dalej «kierownikiem jednostki», jest odpowiedzialny za całość gospodarki finansowej, w tym za wykonywanie określonych ustawą obowiązków w zakresie kontroli finansowej.

2. Kierownik jednostki może powierzyć określone obowiązki w zakresie gospodarki finansowej pracownikom jednostki. Przyjęcie obowiązków przez te osoby powinno być stwierdzone dokumentem.

Art. 28b. 1. Organ sprawujący, na podstawie odrębnych przepisów, nadzór nad jednostką sektora finansów publicznych kontroluje przestrzeganie przez tę jednostkę realizacji procedur, o których mowa w art. 35a ust. 2 pkt 1.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w każdym roku co najmniej 5% wydatków nadzorowanej jednostki.”;

3) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. 1. Głównym księgowym jednostki sektora finansów publicznych, zwanym dalej «głównym księgowym», jest pracownik, któremu kierownik jednostki powierza obowiązki i odpowiedzialność w zakresie:

- 1) prowadzenia rachunkowości jednostki,
- 2) wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi,
- 3) dokonywania wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym,
- 4) dokonywania wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumen-

tów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych.

2. Głównym księgowym może być osoba, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) nie była prawomocnie skazana za przestępstwa: przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, przeciwko wiarygodności dokumentów lub za przestępstwo karne skarbowe,
- 4) ukończyła:

- a) ekonomiczne jednolite studia magisterskie, ekonomiczne wyższe studia zawodowe, uzupełniające ekonomiczne studia magisterskie lub ekonomiczne studia podyplomowe i posiada co najmniej 3-letnią praktykę w księgowości, lub
- b) średnią, policealną lub pomaturalną szkołę zawodową o kierunku rachunkowość i posiada co najmniej 6-letnią praktykę w księgowości.

3. Dowodem dokonania przez głównego księgowego wstępnej kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, jest jego podpis złożony na dokumentach dotyczących danej operacji. Złożenie podpisu przez głównego księgowego na dokumencie, obok podpisu pracownika właściwego rzeczowo, oznacza, że:

- 1) nie zgłasza zastrzeżeń do przedstawionej przez właściwych rzeczowo pracowników oceny prawidłowości merytorycznej tej operacji i jej zgodności z prawem,
- 2) nie zgłasza zastrzeżeń do kompletności oraz formalno-rachunkowej rzetelności i prawidłowości dokumentów, dotyczących tej operacji,
- 3) zobowiązania wynikające z operacji mieszczą się w planie finansowym oraz harmonogramie dochodów i wydatków, a jednostka posiada środki finansowe na ich pokrycie.

4. Główny księgowy, w razie ujawnienia nieprawidłowości w zakresie określo-

nym w ust. 3, zwraca dokument właściwemu rzeczowo pracownikowi, a w razie nieusunięcia nieprawidłowości odmawia jego podpisania.

5. O odmowie podpisania dokumentu i jej przyczynach główny księgowy zawiadamia pisemnie kierownika jednostki. Kierownik jednostki może wstrzymać realizację zakwestionowanej operacji albo wydać w formie pisemnej polecenie jej realizacji.
6. W celu realizacji swoich zadań główny księgowy ma prawo:
  - 1) żądać od kierowników innych komórek organizacyjnych jednostki udzielania w formie ustnej lub pisemnej niezbędnych informacji i wyjaśnień, jak również udostępnienia do wglądu dokumentów i wyliczeń będących źródłem tych informacji i wyjaśnień,
  - 2) wnioskować do kierownika jednostki o określenie trybu, według którego mają być wykonywane przez inne komórki organizacyjne jednostki prace niezbędne do zapewnienia prawidłowości gospodarki finansowej oraz ewidencji księgowej, kalkulacji kosztów i sprawozdawczości finansowej.
7. Przepisy dotyczące głównego księgowego stosuje się odpowiednio do głównego księgowego budżetu państwa, głównego księgowego części budżetowej oraz skarbnika (głównego księgowego budżetu jednostki samorządu terytorialnego).”;

4) po art. 35 dodaje się rozdział 5 w brzmieniu:

„Rozdział 5

Kontrola finansowa i audyt wewnętrzny w jednostkach sektora finansów publicznych

- Art. 35a. 1. Kontrola finansowa w jednostkach sektora finansów publicznych dotyczy procesów związanych z gromadzeniem i rozdysponowaniem środków publicznych oraz gospodarowaniem mieniem.
2. Kontrola finansowa obejmuje:
- 1) zapewnienie przestrzegania procedur kontroli oraz przeprowadzanie wstępnej oceny celowości zaciągania zobowiązań finansowych i dokonywania wydatków,
  - 2) badanie i porównanie stanu faktycznego ze stanem wymaganym, pobierania i gromadzenia środków publicznych, zaciągania zobowiązań finansowych i dokonywania wydatków ze środków publicznych, udzielania zamówień publicznych oraz zwrotu środków publicznych,

3) prowadzenie gospodarki finansowej oraz stosowanie procedur, o których mowa w pkt 1.

3. Procedury, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala w formie pisemnej kierownik jednostki, biorąc pod uwagę standardy, o których mowa w art. 35o ust. 1 pkt 1.

Art. 35b. W urzędach, w rozumieniu przepisów o służbie cywilnej, zadania związane z kontrolą finansową i audytem wewnętrznym, o którym mowa w art. 35c, przypisane kierownikowi jednostki wykonuje dyrektor generalny.

Art. 35c. 1. Audytem wewnętrznym jest ogół działań, przez które kierownik jednostki uzyskuje obiektywną i niezależną ocenę funkcjonowania jednostki w zakresie gospodarki finansowej pod względem legalności, gospodarności, celowości, rzetelności, a także przejrzystości i jawności.

2. Audyt wewnętrzny obejmuje w szczególności:

- 1) badanie dowodów księgowych oraz zapisów w księgach rachunkowych,
- 2) ocenę systemu gromadzenia środków publicznych i dysponowania nimi oraz gospodarowania mieniem,
- 3) ocenę efektywności i gospodarności zarządzania finansowego.

Art. 35d. 1. Audyt wewnętrzny, z zastrzeżeniem ust. 2, prowadzi się w:

- 1) jednostkach, o których mowa w art. 83 ust. 2,
- 2) ministerstwach,
- 3) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 4) urzędach centralnych,
- 5) urzędach przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów,
- 6) Rządowym Centrum Studiów Strategicznych,
- 7) Rządowym Centrum Legislacji,
- 8) urzędach wojewódzkich,
- 9) urzędach celnych,
- 10) urzędach skarbowych,
- 11) funduszach celowych, stanowiących wyodrębnione jednostki organizacyjne,
- 12) Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i zarządzanych przez nie funduszach,
- 13) kasach chorych,
- 14) należących do sektora finansów publicznych państwowych osobach prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych.

2. Audyt wewnętrzny prowadzi się w innych, niż wymienione w ust. 1, jednostkach sektora finansów publicznych, w tym w jednostkach samorządu terytorialnego, jeżeli jednostki te gromadzą znaczne środki publiczne lub dokonują znacznych wydatków publicznych.
  3. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, kwoty przychodów oraz wydatków środków publicznych dokonywanych w ciągu roku kalendarzowego, których przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w ust. 2, oraz termin, w ciągu którego jednostki te będą zobowiązane do rozpoczęcia audytu wewnętrznego.
  4. Kwoty, o których mowa w ust. 3, nie mogą być niższe niż 0,001% produktu krajowego brutto.
- Art. 35e. 1. Audyt wewnętrzny w jednostce sektora finansów publicznych prowadzi audytor wewnętrzny zatrudniony w tej jednostce, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W państwowej jednostce budżetowej działającej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej audyt wewnętrzny przeprowadza audytor wewnętrzny zatrudniony w jednostce nadrzędnej lub nadzorującej.
  3. Audytor wewnętrzny podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki, który zapewnia organizacyjną odrębność wykonywania przez niego zadań określonych w ustawie.
  4. Rozwiązanie stosunku pracy z audytorem wewnętrznym zatrudnionym w jednostkach, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2—14 oraz ust. 2, z wyłączeniem jednostek samorządu terytorialnego, nie może nastąpić bez zgody Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego.
- Art. 35f. 1. Audyt wewnętrzny, z zastrzeżeniem ust. 2, przeprowadza się na podstawie rocznego planu audytu wewnętrznego jednostki sektora finansów publicznych, zwanego dalej «planem audytu».
2. W uzasadnionych przypadkach audyt wewnętrzny przeprowadza się poza planem audytu.
  3. Plan audytu przygotowuje audytor wewnętrzny w porozumieniu z kierownikiem jednostki.
  4. Plan audytu zawiera w szczególności:
    - 1) analizę obszarów ryzyka w zakresie gromadzenia środków publicznych i dysponowania nimi,
    - 2) tematy audytu wewnętrznego,
    - 3) proponowany harmonogram realizacji audytu wewnętrznego,
    - 4) planowane obszary, które powinny zostać objęte audytem wewnętrznym w kolejnych latach.
5. Audytor wewnętrzny przedstawia kierownikowi jednostki, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2—14 — także Głównemu Inspektorowi Audytu Wewnętrznego:
    - 1) do końca marca każdego roku — sprawozdanie z wykonania planu audytu za rok poprzedni,
    - 2) do końca października każdego roku — plan audytu na rok następny.
- Art. 35g. 1. Do przeprowadzania audytu wewnętrznego uprawnia imienne upoważnienie wystawione przez kierownika jednostki oraz legitymacja służbowa lub dowód osobisty.
2. W przypadkach wymagających specjalnych kwalifikacji audytor wewnętrzny może, w uzgodnieniu z kierownikiem jednostki, powołać rzeczoznawcę.
- Art. 35h. 1. Przed rozpoczęciem audytu wewnętrznego w komórce organizacyjnej audytor wewnętrzny zawiadamia kierownika tej komórki o przedmiocie i czasie trwania audytu wewnętrznego.
2. Kierownik komórki, o której mowa w ust. 1, zapewnia audytorowi wewnętrznemu warunki niezbędne do sprawnego przeprowadzania audytu wewnętrznego, przedstawia żądane dokumenty oraz ułatwia terminowe udzielanie wyjaśnień przez pracowników tej komórki.
  3. Obowiązkiem audytora wewnętrznego jest rzetelne, obiektywne i niezależne:
    - 1) ustalenie stanu faktycznego w zakresie funkcjonowania gospodarki finansowej,
    - 2) określenie oraz analiza przyczyn i skutków uchybień,
    - 3) przedstawienie uwag i wniosków w sprawie usunięcia uchybień.
  4. Wyniki audytu wewnętrznego przedstawia się w sprawozdaniu z przeprowadzenia audytu wewnętrznego.
- Art. 35i. 1. Sprawozdanie z przeprowadzenia audytu wewnętrznego jest przekazywane kierownikowi jednostki.
2. Kierownik jednostki, na podstawie sprawozdania z przeprowadzenia audytu wewnętrznego, podejmuje działania mające na celu usunięcie uchybień oraz usprawnienie funkcjonowania jednostki w zakresie gospodarki finansowej, informując o tym audytora wewnętrznego.
  3. Jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania sprawozdania z przeprowadzenia audytu wewnętrznego nie zosta-

ną podjęte działania mające na celu usunięcie uchybień w zakresie funkcjonowania gospodarki finansowej, kierownik jednostki informuje o tym Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego oraz audytora wewnętrznego, uzasadniając brak podjęcia działań, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W jednostkach podległych lub nadzorowanych przez właściwych ministrów, w przypadku, o którym mowa w ust. 3, kierownik jednostki informuje również właściwego ministra.

Art. 35j. 1. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania audytu wewnętrznego.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) szczegółowe warunki planowania audytu wewnętrznego, w tym wzór planu audytu,
- 2) sposób dokumentowania wyników audytu wewnętrznego,
- 3) sposób współpracy z pracownikami komórki, w której jest przeprowadzany audyt wewnętrzny,
- 4) tryb sporządzania oraz elementy sprawozdania, o którym mowa w art. 35h ust. 4

— z uwzględnieniem powszechnie uznawanych standardów.

Art. 35k. Audytorem wewnętrznym może być osoba, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) nie była karana za przestępstwo popełnione z winy umyślnej,
- 4) posiada wyższe wykształcenie,
- 5) złożyła z pozytywnym wynikiem egzamin przed Komisją Egzaminacyjną, zwaną dalej «Komisją».

Art. 35l. 1. Komisję powołuje na czteroletnią kadencję Minister Finansów spośród pracowników Ministerstwa Finansów, pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu. W skład Komisji mogą wchodzić także przedstawiciele organizacji, których celem jest promowanie i rozwój audytu wewnętrznego.

2. W skład Komisji wchodzi nie więcej niż 8 członków.
3. Przewodniczącego Komisji i sekretarza Komisji wyznacza Minister Finansów z grona jej członków.

4. Członkowie Komisji wykonują swoje funkcje za wynagrodzeniem.

Art. 35f. 1. W celu sprawdzenia praktycznego i teoretycznego przygotowania kandydata na audytora wewnętrznego Komisja przeprowadza egzamin.

2. Egzamin obejmuje zagadnienia z zakresu metodyki przeprowadzenia audytu, standardów audytu, administracji publicznej, finansów publicznych, mikroekonomii oraz oszacowania ryzyka.
3. Komisja ustala szczegółowy zakres tematów egzaminów.

4. Egzamin składa się z części pisemnej i ustnej. Warunkiem dopuszczenia do części ustnej jest zdanie z wynikiem pozytywnym części pisemnej egzaminu.

5. Za egzamin pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa.

6. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) regulamin działania Komisji,
- 2) sposób organizowania i regulamin przeprowadzania egzaminu,
- 3) wzór zaświadczenia o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym,
- 4) wysokość opłaty za udział w egzaminie,
- 5) sposób ustalania i wysokość wynagrodzeń członków Komisji

— mając na uwadze zapewnienie sprawnego, obiektywnego i rzetelnego sprawdzenia przygotowania kandydatów oraz uwzględnienie rzeczywistych kosztów postępowania egzaminacyjnego.

Art. 35m. Do egzaminu może zostać dopuszczona osoba spełniająca warunki, o których mowa w art. 35k pkt 1—4.

Art. 35n. 1. Organem administracji rządowej właściwym w sprawie koordynacji kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych jest Minister Finansów.

2. Zadania określone w ust. 1 Minister Finansów wykonuje przy pomocy:

- 1) Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, zatrudnionego w Ministerstwie Finansów na zasadach i w trybie określonych w przepisach o służbie cywilnej,
- 2) komórki organizacyjnej, wyodrębnionej w tym celu w strukturze Ministerstwa Finansów.

3. Do Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego stosuje się art. 35k.

Art. 35o. 1. Koordynacja kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych obejmuje:

- 1) określanie i upowszechnianie standardów kontroli finansowej, zgodnych z powszechnie uznawanymi standardami,
  - 2) określanie i upowszechnianie standardów audytu wewnętrznego, zgodnych z powszechnie uznawanymi standardami,
  - 3) współpracę z zagranicznymi instytucjami, zajmującymi się kontrolą finansową i audytem wewnętrznym,
  - 4) uzyskiwanie, gromadzenie, przetwarzanie i analizowanie informacji w trybie określonym w niniejszym rozdziale oraz podejmowanie działań w celu poprawy funkcjonowania kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych.
2. Minister Finansów dokonuje w jednostkach, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2—14 oraz w ust. 2 z wyłączeniem jednostek samorządu terytorialnego, oceny:
- 1) stosowania przepisów ustawy w zakresie kontroli finansowej i audytu wewnętrznego,
  - 2) funkcjonowania standardów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 — zwanej dalej «oceną».
3. Minister Finansów przedstawia Radzie Ministrów, co najmniej raz w roku, zbiorcze sprawozdanie z funkcjonowania kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2—14, wraz z oceną przestrzegania powszechnie uznawanych standardów w tym zakresie oraz propozycjami działań zmierzających do ich usprawnienia.

Art. 35p. Główny Inspektor Audytu Wewnętrznego opracowuje roczny plan przeprowadzania oceny zatwierdzany przez Ministra Finansów.

Art. 35r. 1. Ocenę w jednostkach, o których mowa w art. 35d ust. 1 pkt 2—14, przeprowadzają pracownicy komórki, określonej w art. 35n ust. 2 pkt 2, na podstawie pisemnego upoważnienia Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, zwani dalej «upoważnionymi pracownikami».

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
- 1) imię i nazwisko upoważnionego pracownika,
  - 2) wskazanie jednostki, w której dokonuje się oceny,
  - 3) szczegółowy przedmiot oceny,
  - 4) termin przeprowadzenia oceny.

3. Przeprowadzenie oceny następuje po okazaniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, oraz legitymacji służbowej lub dowodu tożsamości.

Art. 35s. Upoważnieni pracownicy, w zakresie przeprowadzanej oceny, mają prawo do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń jednostki, w której przeprowadza się ocenę,
- 2) wglądu do dokumentów i innych materiałów,
- 3) uzyskania od pracowników jednostki, w której przeprowadza się ocenę, ustnych i pisemnych wyjaśnień.

Art. 35t. 1. Po zakończeniu oceny upoważniony pracownik przedstawia na piśmie wyniki oceny kierownikowi jednostki, w której przeprowadzono ocenę, oraz, za pośrednictwem Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, Ministrowi Finansów.

2. Kierownik jednostki, w której przeprowadzono ocenę, może przedstawić Ministrowi Finansów, za pośrednictwem Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego, zastrzeżenia do wyników oceny.”;

5) w art. 91 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przestrzegania realizacji procedur, o których mowa w art. 35a ust. 2 pkt 1”;

6) w art. 127 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zarząd jednostki samorządu terytorialnego kontroluje przestrzeganie, przez podległe i nadzorowane przez siebie jednostki sektora finansów publicznych, realizacji procedur, o których mowa w art. 35a ust. 2 pkt 1.”

Art. 2. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 929 i z 2000 r. Nr 120, poz. 1268) w art. 39 w ust. 3 w pkt 2 po lit. k) dodaje się lit. l) w brzmieniu:

„l) audytu wewnętrznego.”

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18, Nr 5, poz. 43 i 44, Nr 42, poz. 475, Nr 63, poz. 634, Nr 73, poz. 761, Nr 76, poz. 811 i Nr 87, poz. 954) w art. 8 w ust. 2 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) koordynację kontroli finansowej i audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych,”.

Art. 4. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 41 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „dyrektora generalnego urzędu” dodaje się wyrazy „oraz Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego”;
  - 2) w art. 59 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. W stosunku do Sekretarza Rady Ministrów, Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego i dyrektora generalnego urzędu czynności, o których mowa w ust. 1, dokonuje Szef Służby Cywilnej.”;
  - 3) w art. 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W stosunku do Sekretarza Rady Ministrów, Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego i dyrektora generalnego urzędu czynności, o których mowa w ust. 1, dokonuje Szef Służby Cywilnej.”;
  - 4) w art. 72 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Urzędnikowi służby cywilnej zajmującemu stanowisko, o którym mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, zgody udziela Szef Służby Cywilnej.”;
  - 5) w art. 73 w ust. 2 wyrazy „Dyrektora generalnego urzędu” zastępuje się wyrazami „Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego i dyrektora generalnego urzędu”;
  - 6) w art. 74 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W stosunku do Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego i dyrektora generalnego urzędu ocenę, o której mowa w ust. 1, sporządza Szef Służby Cywilnej w porozumieniu z właściwym ministrem, kierownikiem urzędu centralnego lub wojewodą, a w stosunku do Sekretarza Rady Ministrów — Prezes Rady Ministrów.”;
  - 7) w art. 75 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Od oceny sporządzonej na podstawie art. 74 ust. 1a sprzeciw służy odpowiednio do Szefa Służby Cywilnej i Prezesa Rady Ministrów.”;
  - 8) w art. 90 w ust. 5 po wyrazach „Prezes Rady Ministrów, a” dodaje się wyrazy „Głównemu Inspektorowi Audytu Wewnętrznego,”;
  - 9) w art. 106 w ust. 2 w zdaniu drugim, w art. 108 w ust. 4, w art. 114 w ust. 2, w art. 117 w ust. 1 i 2 po wyrazach „Sekretarza Rady Ministrów” dodaje się przecinek i wyrazy „Głównego Inspektora Audytu Wewnętrznego”.
- Art. 5. 1.** W okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do głównego księgowego jednostki sektora finansów publicznych nie stosuje się przepisu art. 35 ust. 2 pkt 4 ustawy o finansach publicznych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
2. W okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy audytorem wewnętrznym może być osoba, która posiada co najmniej roczne doświadczenie na stanowisku związanym z przeprowadzaniem kontroli lub audytu.
3. W okresie 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do audytora wewnętrznego nie stosuje się przepisu art. 35k pkt 5 ustawy o finansach publicznych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
- Art. 6.** Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.
- Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1117

USTAWA

z dnia 23 sierpnia 2001 r.

o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw.

- Art. 1.** W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „i spółek cywilnych osób fizycznych” zastępuje się wyrazami „oraz spółek cywilnych osób fizycznych, spółek jawnych osób fizycznych i spółek partnerskich,”;
  - 2) w ust. 2 wyrazy „lub spółka cywilna osób fizycznych” zastępuje się wyrazami „ , spółka cywilna osób fizycznych, spółka jawna osób fizycznych i spółka partnerska”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961 i Nr 89, poz. 968) w art. 24a:
- 1) w ust. 1 wyrazy „Osoby fizyczne i spółki cywilne osób fizycznych” zastępuje się wyrazami „Osoby